

تأخیر تکلم در کودکان

ادای اولین کلمات توسط کودک یکی از مهمترین شاخصهای تکامل است. تکامل تکلم روند پیچیده‌ای دارد که هم از تکامل عصبی کودک و هم ارتباطات او (محیط) تأثیر می‌پذیرد. تکلم یک عمل تقلیدی نیست که در آن کودکان تنها آنچه را که می‌شنوند تکرار کنند، بلکه روند خلاق است که از طریق آن کودکان به یک نظام قانونمند و نمادی دست می‌یابند. ایجاد تکلم از ۵ بعد مهم قابل ارزیابی است: آواشناسی^(۱)، معنی‌شناسی^(۲)، قوانین تشکیل کلمه و حرف یا واژگ‌شناسی^(۳)، قوانین تشکیل جمله یا نحو^(۴) و کاربردهای اجتماعی تکلم جهت برقراری ارتباط یا کاربردشناسی^(۵). تواناییهای درکی و بیانی کودک نیز بایستی ارزیابی شوند. این مقاله علاوه بر تعاریف فوق؛ به بحث در مورد اپیدمیولوژی، علت‌شناسی و پاتوژنز، تظاهرات بالینی، چگونگی ارزیابی و ایجاد تشخیص زودرس، تشخیص افتراقی، درمان و توانبخشی و پیش‌آگهی تأخیر تکلم یا تکلم غیرطبیعی می‌پردازد. در این مقاله، همچنین بر مداخله زودرس در کودکانی که ثانویه به مشکلات ارتباطی‌شان دچار مشکلات رفتاری واضح شده‌اند و افرادی که مشکلات درازمدت کلامی آنها اثر سویی در تکامل اجتماعی‌شان داشته، تأکید می‌شود.

***دکتر فیروزه ساجدی**
استادیار دانشگاه علوم بهزیستی
و توانبخشی

واژگان کلیدی: تأخیر تکلم / درکی / بیانی / زبان / گفتار / لگنت

دکتر محمدرضا هادیان جزی
استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران